

Udskriftsdato: 22. december 2025

2019/1 LSV 149 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af lov om forbrugslånsvirksomheder, lov om markedsføring og lov om finansiel virksomhed (Opgør med kviklån m.v.)

Ministerium: Folketinget

Journalnummer: Erhvervsmin.,
Finanstilsynet, j.nr. 1911-0053

Forslag

til

Lov om ændring af lov om forbrugslånsvirksomheder, lov om markedsføring og lov om finansiel virksomhed

(Opgør med kviklån m.v.)

§ 1

I lov nr. 450 af 24. april 2019 om forbrugslånsvirksomheder, som ændret ved § 11 i lov nr. 1563 af 27. december 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2, indsættes efter »§ 9«: », § 11 a, stk. 1-5, og §§ 11 b og 11 c«.
2. I § 1, stk. 3, nr. 3, udgår »eller«.
3. I § 1, stk. 3, nr. 4, ændres ».« til: »eller«.
4. I § 1, stk. 3, indsættes som nr. 5:
»5) udlån af penge mod håndpant, herunder pant i lotterisedler, omfattet af lov om handel med brugte genstande samt pantelånvirksomhed.«
5. I § 1 indsættes som stk. 6:
»Stk. 6. § 11 a, stk. 1 og 6, finder også anvendelse på kreditaftaler, hvor kreditten ydes af andre erhvervsdrivende end forbrugslånsvirksomheder eller af ikkeerhvervsdrivende.«
6. I § 2 indsættes som nr. 4:
»4) Kassekredit: En udtrykkelig kreditaftale, hvorved en kreditgiver stiller midler til rådighed for en forbruger, som overstiger den løbende saldo på forbrugerens løbende konto.«
7. Efter kapitel 4 indsættes:

»Kapitel 4 a

Forbud mod indgåelse af visse kreditaftaler m.v.

§ 11 a. En fysisk eller juridisk person må ikke indgå en kreditaftale med en forbruger, hvis de årlige omkostninger i procent overstiger 35 pct. De årlige omkostninger i procent beregnes efter § 16 i lov om kreditaftaler.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse på boligkreditaftaler.

Stk. 3. En forbrugslånsvirksomhed, som har en tilladelse som forbrugslånsvirksomhed efter § 3, stk. 1, og som har indgået en kreditaftale med en forbruger i strid med stk. 1, kan ikke kræve højere omkostninger, end hvad der svarer til årlige omkostninger i procent på 35 pct. 1. pkt. finder også anvendelse på finansielle virksomheder efter § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed og på udenlandske finansielle virksomheder, som driver virksomhed her i landet gennem filialetablering eller grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed.

Stk. 4. Medfører stk. 3 en formindskelse af restgælden, skal forbrugeren betale denne i overensstemmelse med den ordning, der er aftalt med forbrugslånsvirksomheden, dog således, at afkorting sker i den eller de ydelser, der forfalder først.

Stk. 5. En forbrugslånsvirksomhed, der har indgået en kreditaftale med en forbruger i strid med stk. 1, skal foretage en genberegning af kreditaftalen.

Stk. 6. En fysisk eller juridisk person, som ikke er en forbrugslånsvirksomhed, og som har indgået en kreditaftale i strid med stk. 1, kan kun kræve det samlede kreditbeløb tilbagebetalt. 1. pkt. finder også anvendelse på forbrugslånsvirksomheder, der ikke har en tilladelse som forbrugslånsvirksomhed efter § 3, stk. 1. 1. pkt. finder ikke anvendelse på finansielle virksomheder efter § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiell virksomhed og på udenlandske finansielle virksomheder, som driver virksomhed her i landet gennem filialetablering eller grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed.

§ 11 b. En fysisk eller juridisk person må ikke opkræve yderligere omkostninger, herunder omkostninger i forbindelse med misligholdelse af de forpligtelser, der er fastsat i en kreditaftale, når forbrugeren har betalt omkostninger, der tilsammen udgør 100 pct. af det samlede kreditbeløb. 1. pkt. gælder også for en fysisk eller juridisk person, som kreditaftalen overdrages til.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på følgende aftaler:

- 1) Boligkreditaftaler.
- 2) Kassekreditter eller revolverende kreditter, der ikke skal være fuldstændigt indfriet inden en dato, der er fastlagt på forhånd.

§ 11 c. En forbrugslånsvirksomhed skal efter anmodning fra en forbruger ændre en kassekredit eller en revolverende kredit, som ikke skal være fuldstændigt indfriet inden en på forhånd fastlagt dato, til en kreditaftale med afdrag.«

8. To steder i § 15, stk. 1, ændres »overholdelsen« til: »forbrugslånsvirksomheders overholdelse«.

9. I § 18, stk. 1, nr. 5, ændres »§ 3 eller« til: »§ 3,«.

10. I § 18, stk. 1, nr. 6, ændres »lov om kreditaftaler.« til: »lov om kreditaftaler, eller«.

11. I § 18, stk. 1, indsættes som nr. 7:

»7) groft eller gentagne gange tilsidesætter sine pligter efter markedsføringslovens §§ 11 a eller 11 b.«

12. I § 30 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Grov eller gentagen overtrædelse af § 11 a, stk. 1, eller § 11 b, stk. 1, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.«

Stk. 2-7 bliver herefter stk. 3-8.

§ 2

I lov nr. 426 af 3. maj 2017 om markedsføring, som ændret ved § 20 i lov nr. 309 af 25. april 2018 og lov nr. 1309 af 6. december 2019, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 11 indsættes før overskriften før § 12:

»Forbud mod markedsføring af visse kreditaftaler og forbrugslånsvirksomheder

§ 11 a. Markedsføring af kreditaftaler til forbrugere er forbudt, såfremt forbrugslånsvirksomheden udbyder forbrugerkredit med årlige omkostninger på 25 pct. eller derover, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse ved markedsføring af boligkreditaftaler.

Stk. 3. Stk. 1 finder ikke anvendelse ved markedsføring af kreditaftaler til forbrugere i følgende tilfælde:

- 1) På forbrugslånsvirksomhedens forretningssted.
- 2) På forbrugslånsvirksomhedens hjemmeside eller i et system til brug for fjernsalg, som drives af forbrugslånsvirksomheden.

- 3) Hvis kredit udbydes med henblik på køb af en specifik vare eller tjenesteydelse, hvorefter
- a) køberen efter aftale med sælgeren har fået henstand med betaling af købesummen eller en del af denne eller købesummen helt eller delvis dækkes ved lån indrømmet køberen af en tredjemand på grundlag af en aftale herom mellem denne og sælgeren,
 - b) kreditaftalen markedsføres på sælgerens forretningssted eller hjemmeside eller i et system til brug for fjernsalg, som drives af sælgeren, og
 - c) markedsføringen sker i tilknytning til oplysningen om varens eller tjenesteydelsens kontantpris.

§ 11 b. Enhver markedsføring af forbrugslånsvirksomheder og kreditaftaler til forbrugere i forbindelse med markedsføring af spil eller spiludbydere er forbudt, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse ved markedsføring af boligkreditaftaler.

Stk. 3. Stk. 1 finder ikke anvendelse ved markedsføring af forbrugslånsvirksomheder og kreditaftaler til forbrugere i forbindelse med markedsføring af spil eller spiludbydere, hvis kredit udbydes med henblik på køb af en vare eller tjenesteydelse, hvorefter køberen efter aftale med sælgeren har fået henstand med betaling af købesummen eller en del af denne eller købesummen helt eller delvis dækkes ved lån indrømmet køberen af en tredjemand på grundlag af en aftale herom mellem denne og sælgeren.«

2. I § 37, *stk. 3*, indsættes efter »9-11,«: »§ 11 a, stk. 1, § 11 b, stk. 1,«.

§ 3

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 937 af 6. september 2019, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 641 af 19. maj 2020, foretages følgende ændring:

1. *Afsnit IX a* affattes således:

»Afsnit IX a

Offentlig forbrugerinformation

Kapitel 19 a

Offentlig forbrugerinformation

§ 333 a. Finanstilsynet fremmer den offentlige forbrugerinformation på det finansielle område.«

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2020.

Stk. 2. § 1, nr. 7, finder ikke anvendelse på kreditaftaler, der er indgået før den 1. juli 2020.

Stk. 3. § 2 finder ikke anvendelse på handlinger, der er begået før den 1. juli 2020.

§ 5

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. §§ 1 og 3 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Folketinget, den 4. juni 2020

HENRIK DAM KRISTENSEN

/ Erling Bonnesen